

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
 Negyed évre 2 korona.
 Egyes szám ára 16 fillér.
 Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:
GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
 reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
 intézendők.
 Nyilvántartási közlemények soronként 50 fillér.
 Hirdetések egyezség szerinti.

A drágaság.

Csodálkozhatunk-e azon, ha a munkások szükségletkielégítése színvonalának a bekövetkezett és még bekövetkezendő emelkedése oda vezet, hogy a társadalom összes szükségleteit fedő takaró, mely most, mondjuk, a vállakon szűk lett, ha már nem takarja oly jól a társadalom testének felső részeit, mint eddig? Lehet-e azon csodálkozni, ha annak, a ki most munkát akar venni — és munka minden termékben van, — többet kell tulajdonhóli, vagy jövedelméből áldozni?

A mai drágaság jelentékeny részben semmi más, mint egy részt az olcsó munkára épített jövedelmek és életszínvonalak, másrészt pedig a munkásosztály életszínvonalának és bérének emelkedése folytán megváltozott árak közötti egyensúlynak a megváltozása. Munkát és ezt tartalmazó árukat csak drágábban lehet ma a jellemzett változások folytán már vásárolni, és a kinek a jövedelme nem változott, hasonlóan nem emelkedett, az súlyosan érzi ezt a változást. Érti ezt első sorban azoknak a csoportja, a kik az anyagi termelésben részt nem vesznek és a kiknek a fix jövedelme az így okozott ár-emelkedés mellett egyre kevesebbet vásárolni képes: érzik ezt a tőkés is, a kiknek a tőkéje a munkával szemben egyre kisebb

értéket képvisel, mert a tulajdon felhalmozódása és az áraknak egyre magasabb egységekre szólása, a közgazdaságnak, a mint fentebb kifejeztük, magasabb hangnemen hangolása elértékteleníti a tőke egységét: érzik továbbá a vállalkozók ezrei, kik nem tartoznak a monopolisták szerencsés csoportjaiba, hanem a kik igazi verseny nyomása alatt dolgoznak és a munkabérek emelkedését csak úgy viselniük kell, mint a saját szükségleteik beszerezésénél az árak emelkedését; de érzik a munkások széles rétegei is szerencsésebb testvéreik színvonal-emelkedését, mert az esetleg emelkedett bérük sok esetben jelentékenyen elmarad az árak emelkedése mögött. Es a munkásosztály kiváltságos tagjainak, de lassanint szélesebb rétegek is ez a színvonal-emelkedése még egészen már mértékben kellene, hogy éreztesse hatását a többi osztály jövedelméi és ez árak közötti egyensúly felbomlásában, ha nem ellen-súlyozná a csopatlakulás fejlődés, a termelés terén napról-napra heálló haladás. Ez a haladás az, a mi jelentékenyen gyengíti emez átalakulás hatását és oda vezet, hogy nagyrészt az eddig is jólétben élt felső osztályoknak a munkásosztály színvonal-emelkedését nem kell teljes áron megvásárolniuk, hanem az jórészt egy lucrum cessans költségére mehet végbe, t. i. olyképp, hogy a felsőbb osztályok bizonyos fokig csak attól a

jólét-emelkedéstől fosztatnak meg, a melyet magával hozott volna részükre a munka újabb, nagyobb fokban való termelékenyebbé válása, a mely a változott körülmények folytán nem az ő létszínvonaluknak, hanem a munkás osztály jólétének az emelkedéséhez vezet.

Ezek, úgy hiszem a távolabbi perspektívái annak a jelenségnek, mely a drágaság képében ma előttünk végmegy. Nem véletlen vagy mellékes körülményekre visszavezethető tünemény az, hanem egész gazdasági életünk átalakulásával, helyesebben talán inkább kialakulásával függ össze. Ha talán egy idő múlva sikerül is az áraknak nyugvóponttra jutni, a fent jellemzett irányzatok, gazdasági szabadság megszorítása és a munkásosztály életnek, továbbra is megmaradnak. Ha az mégis lassabb ütemű lesz, vagy esetleg idővel el is marad, akkor az csak annak tulajdonítható, hogy a gazdasági és technikai haladás erősen ellensúlyozza azt a nagyobb szükségletet, mely a munkásosztály felemelkedéséből áll. Hogy azonban a monopoliumnak kedvező világban ehhez nagyon igen jelentékeny haladás kell, azon nem kételkedhetünk, kivált akkor, ha, a mint valószínű, a nemzetközi verseny továbbra is olyan kifejezetten termelői gazdaságpolitika folytatására fogja az államokat kényszeríteni, a milyent ma folytatnak.

Heller Farkas.

● ● T Á R C Z A ● ●

Háborús tárcalevelek.

— Fővárosi munkatársunktól. —

Lesz-e háború? A háborús törvények.
 A kalandos szerb harciút.

VII.

Azt hisszük, hogy háború annyira lesz, hogy mire e sorok kinyomtatva az olvasó előtt lesznek, már háború van is. Igaz, hogy minden lezajlott háborút valami legendás aranyfűst fog körül, — de egészen bizonyos az, hogy 1848-ban egészen más fajta lelkesedéssel mentünk mi a háborúba. Aminek az oka a nagy eszjék és elvonatkoztatásától az is, hogy voltaképpen a mostani nemzedék állandóan háboruban van is a háború manapság már gazdasági jellegű. Ha a Manlicherék a golyószóró puskák, az ekrazitált telt hombák pattognak, bömbölnek, — voltaképpen gazdasági érdekekért megy az egész játék. Már pedig azt csak megfogják bocsájítani mindenfajta vérmérsékletű olvasóink, ha csalási állapotát nem is számítja is: hogy, amikor oda kell hagyni meleg családi fészket

fiatal feleségét, menyasszonyt, az életnek minden kényelmét és örömét és neki indulni talán olyan ellenségnek, aki nemcsak a golyójával lehet kárt bennünk, hanem, aki a kolera aszott vénasszonyát is ránk vicсорitlja, — hogy lelkesedéssel igazán nem mehetünk. De a vezérkari tiszték azt mondják, hogy nem is kell a mostani technikai fejlődéssel mellett lelkesedés. Ez csak supli-lis érzelmi állapot: bagatelle.

Hogy pedig a háború nem tréfa, azt még előszere a Corpus Jurisba heiktalandó szigorú törvények is jelzik, melyeket egész bátran drákoknak lehet nevezni. Igaza van abban mindenkinek, akár milyen politikai ablakokból kémleli is a közállapotokat, hogy ezek a törvények drákokiak. Dehát a háború maga is egy különleges és merjük hinni, hogy a technika tökéletesedésével: igen rövid ideig tartó állapot, mely ugyanis felfogatna mindent, jogot, törvényt, szellemet, családi életet, sőt tudjuk a történelemből, hogy még az Istent sem kimélte meg s hogy egy-egy Istenhátát mint fertőzte meg borzalmaival, — ki ne tanulta, ki ne hallotta volna? . . . Most már legalább a hadiállapot is törvényesítve van, és legalább tudjuk, hogy a háboruban

micsoda formaszörű és törvényes törvénytelen állapotok lesznek. Nem sok örömrünk van ehién és bizonytal azokat az intézkedéseket, melyek a háborús törvényekben benne vannak, és melyek benne nincsenek, — törvény ide, vagy oda, — megcsinálnák a háború során, mert hiszen az akkor élet és nagyon felől kell gyors elhatározással cselekedni, akár fedi ezeket a törvényes intézkedés, akár nem, — és ha nem lennének ezek a törvények, akkor is megcsinálnák a haza fennállásának nagy elveért hiszen a vómiak híres joga is abban csúcsosodig hogy a haza biztonsága a legfőbb törvény.

Jogai felvehető azonban a kérdés, hogy ha a dolog így áll, akkor mire való a háborús törvény? Körülbelül a kajári helyzete passzol erre rá, akik a közténységéből kivonandó apalovuknak kibérletésére kaptak a felsőségtől rendeletet. Időközben azonban a kiherletésére kaptak a felsőségtől rendeletet. Időközben azonban az apamén nem várta be a törvények intézkedést, hanem úgy látszik, viharos ideglete után, kimult az arnyék világból. A kajári községi előjáróság azonban foganatosította a rendeletet, és a kiherletést eszközölte a dögölt lövon is. Mert ami törvény, az törvény.

Levélsekreány.

Nagyon is bizar, feltűnően excentrikus gondolkozású az a fiatal leány, akinek levelét közöljük.

„Bár még nem vagyok túl a XX-en, — írja — mégis bátran elmondhatom, hogy jobban ismerem az embereket, mint sokan öreg korukban. Foglalkoztam velük, tanulmányoztam őket. Alaposan, lelkiismeretesen és minden előítélet nélkül. És rájöttem arra a nagy igazságra, hogy minden ember megvetésre, gyűlöltre méltó. Nem találtam még embert, — férfiak és nők közt — akinek legszebb, legnemesebb cselekedetét nem a legundorítottb önérdék vezérelte volna. Jóíkonyság, szerelem, szeretet, kegyelet, minden-minden csak *külsőség*, csak látszólag fakadt az altruizmusból, *belsőleg* azonban durva egoizmus inspirálta.

Ezek talán régi igazságok. De ami még jobban meggyőződéseim velem minden embert az az a kajánság és rosszindulat és kétszínű magatartás volt, amellyel egyik ember a másikat fölkre tenni akarta. Ha leánybarátom valamilyenféle összejeittem, a legelső szava az volt: „a Gergely Ida tegnap este így . . . a Vuhus Roza haja amúgy . . . stb.” És tudom, hogy senkinek sem volt rólam se' egy jó, egy kedves szava a hatam megett.

De, a mi tulajdonképen alább elmondandó elhatározásomban leginkább megerősített az az a szomorú tudaj, hogy minden kimondott szavamot félre és helytelenül magyarázzák és harmit-mondok, — bár a legjobb szándékból ered is az — csak ellenséget szerez nekem. Abban a kis városban, amelyben élek, ok nélkül, csupán mások rosszindulatu félremagyarázása miatt engem igen sokan gyűlölnék. (Bár ez a legkevésbé sem bánít, mert hiszen senkinek a véleményével nem törődöm, de igazságom megbizonyítására és az emberek rosszaságára a legerősebb érvet szolgáltatja.) Mert hiszen talán mondanom sem kell, hogy ezek az ok nélküli haragosaim most kigyót-hékát kiáltanak rám.

Mindezekért elhatároztam, hogy a mai naptól kezdve senkivel sem érintkezem, nem beszélék. — Hallgatni fogok. — szórakoztatásomra elegendők saját gondolata-

im és könyveim. Beszélni az emberekkel csak annyit fogok, amennyi épen elkerülhetetlen lesz.

Mi a véleménye erről Önnek?

Hallgató leány.”

A legelső impressiónk a levél átolvása után az, hogy itt egy nagyon szerelmes leánnyal van dolgunk, aki egyelőre még nem talált viszonzófelelmetre. Bár levelében erről említést nem tesz, sőt még vonatkozást sem találunk, mégis ismeve a reménytelenül szerelmes lélektanát, ezt kell feltételeznünk. És ezzel mindjárt él intézhetnők a válaszádat. Mert hiszen illetlyt az a most még reménytelen szerelem majdan reményteljessé válik, meg fog nyílni a XX-en innen levő leányka ajaka és beszélni fog sokat, talán nagyon sokat. Szóhátsége van hozzá.

Nem tudjuk azonban ezt a kérdést ilyen felületesen és ilyen egyszerűen letárgyalni. Olyan dolgokról történik ebben a levélben említés, melyek bizony-bizony alaposan megfontolandók.

Tilleyrand a nagy diplomata, mondta: „a beszéd arra való, hogy gondolatainkat eltitkoljuk.” Tehát nem azt kell mondani, a mit gondolunk és a legtöbb ember csak akkor mondja azt amit gondol, amikor megfélekedezik magáról. A hazugság szükséges és nélkülözhetetlen. A mai társadalom így rendezkedett be, az emberek egymáshoz való viszonya így követeli meg. — Az az ember, aki egy órán keresztül csak igazat mondana, fölkre lenné önmagát, családját, minden hozzátartozóját. Miért van ez így? Mert mindenkinek van titkolni valója; mert az emberiség a műveltség magas fokán van. Tapasztalati tény, hogy a legműveltebbebb etémek a legszókimondóbbak. A simán, egyenesen való hazudozás, az udvariasság, a finom bökölés, a hízélgés és hódolat kifejezés — a műveltség kritériuma. És ez jól van így. Mert hiszen az emberek élete örökös szenvedés lenne, ha mindenki tükröt tartana elé; a verekedés, harc, párbaj állandó volna, ha senki sem titkolná azt, amit a másiktól gondol.

Ha eltitkolja helyes; ha csak mások előtt nyilvánítja, — visszatartó. — És pedig akkor még inkább visszatartó, ha az ilyen ember velünk szemben kedves és figyelmes. Megmondta azonban Schoppenhauer: „Ha megtanultuk, hogy milyen fitymálva beszélni mindenkiről alkalomadtán az emberek és ha végig hallgatunk vagy félúccat embert hogy milyen megvetéssel beszélnek a legnagyobb emberről is — lassankint teljesen közömbösek leszünk mások véleményével szemben.” — Ez nagy igazság és igen helyesen gondolkozik a „hallgató leány”, amikor azt saját maga is belátja.

És ha jól meggondoljuk, vajon nem helyes-e végig hallgatni az életet és senkivel sem érintkezni, — hát bizony nem könnyen mondjuk rá, hogy: nem. Mert hiszen ha összevetjük a társas érintkezésből nyerendő eredményeket és élvezeteket azzal a sok mérhetetlen keserőséggel, fájdalommal és szenvedéssel, ami bennünket az emberekkel való összeköttetés miatt ér, arra az eredményre fogunk jutni, hogy a leghelyesebb a kartausi szerzetesek közé beállani.

Akár mennyire furcsa tehát a „hallgató leány” fogadalma, mégis sok abban a megiszivlelendő s ha mára nem, talán arra mégis jó, hogy elgondolkozzék az ember azon, mily' véghetetlenül nagy is lehet a felsőbb lények gonoszsága, ha egy egészséges és okos 20 éves leány rájön arra, hogy a leghelyesebb az életben az emberek megvetése. Amire különben idővel mindenki rájön, de az 50 éven túl, amikor már megcsapja az embert a tél fagyos lehellete.

Nem akarjuk mindezzel a „hallgató leányt” arra bírítani, hogy fogadását betartva, mert azt úgy sem fogja betartani. Hiszen nagyon nehéz dolog az és több szenvedésen kell keresztül menni, mint amennyin egy 20 éves leány egyáltalában keresztül mehet.

Ne is vegye nagyon tragikusan a dolgokat és különösen azt gondolja meg, hogy ön is mondott már rosszat barátinőjéről.

Bolygó.

. . . No de hát minden hasonlat sántít. Az én előbbi hasonlatom meg egészen biceg.

Nemhiába, hogy az Istenben való hitet édes anyánk plántálja belénk, de akit az élet nem tisz, cinikussa, annak valóban a vallásos érzése az, mely legmélyebben gyökeredzik a szívében, és még akkor sem vesz ki, ha mondjuk az ember az, — Utörök előadásait hallgatja. Az Istenben való hitet a hittani tettek így határozzák meg: hinni tesz igaznak tartani mindazt, amit Isten mondott, vagyis kinyilatkoztatott és pedig azért, mert Ő mondotta, vagy kinyilatkoztatta.

Az azurkék Égben lakozó hatalmas Istenességben valóban hiszek, mert fölséges és rejtélyes erőket tár fel nekem hatalmas nagyságáról s mellette én olyan parány vagyok, hogy hit nélkül élni nem tudnék. Csakhogy vannak ám földi istenek is, akik a religió szerint való meghatározást önmagukra is kiterjesztteni szeretnék, vagyis hogy ne' képiet nélkül beszéljek, akik azt akarnak, hogy elhízzjuk mindazt, amit mondanak és kinyilatkoztatnak.

Hát én elhiszem, mert hiszen békés szelémű adófizető polgár vagyok, ha már éppen muszáj, valóban el hiszem, hogy rette-

netes sors várna a magyarra, ha a szerbeknek az adriai tengerparton kikötőjük, vagy pláne hadikikötőjük lenne. És elhiszem azt, ha a föld hatalmas Istenét kívánják hinni. De azt már csak megegedik, hogy hitem ne legyen minden kétely nélkül. Mert hiszen akárhogy csűröm-csavarom az eszemet, nem vagyok képes, ugynevezett józan okoskodással nyitni rá jönni annak, hogy mért volna ránk olyan végzetes a szerbek tengeri hatalma? Eiborult szívvel csak azt látom, hogy manapság azok a nemzetek nem boldogulniak, amelyek nagyhatalmat játszanak, holloít nem azok. Biztosra veszen, hogy az álmódó és öntelt Szerbia, mely a nagyhatalom délihábas játéka: igyekszik játszani, mely azután nagy szuronyerdőt, Dreghnauth-okat, konzuli apparátust feltételez, mely azután inmilliódos költségvetéssel ereszkedik le a polgárok nyakára, valósággal neimzei lassu elvérzés, — Ellenben csendesen, mint ahogy mondjuk Svájc csinálja, felhajtani hegyeire a szimmenthál borjat, hogy úszkorában 1000 koronán felüli áron adja el idegen országok fiainak, — boldog állapot.

. . . Igazán nem tudom, hogy Svájc vagy akár Románia, világfájdalmat állítanak ki, hogy ők nem nagy hatalmak? Én azt hi-

szem örülnek neki, hogy nem azok. — Ha Szerbia az lenne, de megsiratod egykor!

V. L.

Rossz időben.

Odakivül áll a tél javában, Itt jó most csak a meleg szobában. Mérgelődik a szélvész odaki, Mintha bizony adna rá valaki!

Hejh, ilyenkor tudjuk csak, mi nekünk? A mi csendes, családi tűzhelyünk . . . Hejh, ilyenkor tudjuk csak, mi lehet? Ugy émi át árván az életet!

— Gondviselő, jóságos Istenünk, Mostanában ne törődj mivelünk, Vedd számba a magányos szíveket, S járj azokkal, óh örök Szereteti!

Szabolcska Mihály.

Azon tisztelt előfizetőinket — akik előfizetési díjaikkal hátralékban vannak, — tisztelettel kérjük, hogy a hátralékos előfizetési díjt lapunk kiadóhivatalához megküldeni sziveskedjenek.

A „Szécsenyi Hírlap” kiadóhivatala.

● ● HIREK ● ●

Gyász hír. Megrendülő csapás érte a szécsényi ág. hitv. ev. egyházat. Felejthetetlen érdemdús lelkésze, *Simonides János* folyó hó 10-én rövid szenvedés után életének 78-ik évében elhunyt. A hazafias gondolkodású, lelkes pap, ki 44 évi itteni hivataloskodása alatt a gondjaira bízott egyház ügyeit rendezte és a mosoha viszonyok között is a virágzás bizonyos fokán tudta megtartani. A tanügy terén való érdemei is mint éveken át fáradhatatlan dékánnak elévülhetlenek. — Az általános kedveltségnek örvendő öreg urat özvegyén és gyermekein kívül nagyszámu rokonság gyászolja. Temetése tegnap délután 3 órakor ment végbe Szécsény városának minden rendű, rangú valláskülönbőség nélkül megjelent lakosainak óriási részvéte mellett. Sirja felett az ág. hitv. ev. egyház híveinek nevében Dr. Huszágh Gyula helybeli ev. lelkész mondott végző búcsút.

Az elhunytak özvegye a következő gyászjelentést adta ki:

„Özv. Simonides Jánosné sz. Gottstágh Karolina úgy a maga mint gyermekeit az összes rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel jelenti, hogy a felejthetetlen jó férj, szerető apa, nagypapa, após, sógor és rokon Simonides János, nyug. szécsényi ág. hitv. ev. lelkész f. hó 10-én d. u. 1 órakor életének 78-ik, boldog házasságának 46-ik évében rövid szenvedés után elhunyt. A megboldogult bült telemei f. hó 12-én d. u. 3 órakor fognak a szécsényi ág. hitv. ev. templomban az ág. hitv. ev. egyház szertartása szerint megáldalni és a sirkertben örök nyugalomra tételni. Szécsény, 1912. dec. hó 10. A jóknak emlékezete örökké hamvai felett! Simonides Gyula, Berta, Etel, Kármly, Margit (gyermekei). Gottstágh Lajos és Sándor (sógorai). Simonides József, Szedresy Ilonka, Simonides Olga és Friebeisz Margitka (unokái). Szedresy Béla, Raksányi Gyula, Friebeisz Zoltán (völ). Mihelycs Olga (menye).“

Ezenkívül még külön-külön gyászlapot adott ki: A szécsényi ág. hitv. ev. egyház és a „Szécsényi Takarékpénztár R. T.“ igazgatósága.

Kinevezés. A budapesti ítélő lábla elnöke a balassagyarmati törvényszék mellett szervezett esküdtzék elnökévé 1913. évre *Kletzár Lajos* törvényszéki bírót, helyettesül *Jókathy Miklós* törvényszéki bírót nevezte ki.

Az „*Apolló*“ mozgófénykép színház folyó hó 15-én este fél 9 órakor szenzációs műsort hoz bemutatásra. — A közönség jól megérdemelt pártfogásban részesíti és hétről-hétre sűrűbben látogatja előadását amelyekről semmi rosszat, csupán jól mondhatunk. Vidám képein nagyszerűen lehet mulatni.

Cabaret-estély. A „Szécsényi Iparos és Kereskedő Ifjuság Köre“ saját könyvtára javára f. hó 26-án az „*Ujvilág*“ szálló nagytermében egy nagyszabású Cabaret-estélyt rendez, melyből a meghívók a jövő hét folyamán köldetnek szét.

Jön a finom cigárillos. Már útban van, december 15-től ugyanis már az

összes nagy és kis trafikokban árusítani fogják a jó illatú és finom kis szivarokat.

Fokozhatók-e műtrágyák valamely ország termésátlagát? Hogy a műtrágyáknak nagy termésfokozó hatása van, azt minden intelligens törekvő gazda tudja. Ebből azonban nem következik az, hogy amennyiben valamely országban megkezdik e műtrágyázást, azonnal emelkedjen az ország átlagtermése is. Nagy mennyiségű műtrágyát szeszszabó ilón keresztül kell valamely országnak felhasználnia, hogy annak hatása az országos termésátlagokon meglátszódjon. Ennek illusztrálására Magyarország nem alkalmas, mert mindössze 4—5 év óta használunk számottevő mennyiségű műtrágyát, de még mindig nagyon keveset. Annál inkább meglátszik azonban a műtrágyák termésfokozó hatása Németország termésátlagain. Az 1880—1885-i öt éves ciklusban Németországnak 6.20 métermázsza buzatermése volt országos átlagban. Ugyanakkor elhasznált ugyancsak országos átlagban hat holdanként 3 kg. műtrágyát. Az 1903—08-i öt éves ciklusban 11.14 métermázsza termésátlagja volt, s ugyanez évében 107 kg. műtrágyát használt el kat. holdanként országos átlagban. Míg tehát 22 év alatt műtrágya fogyasztása 104 kg.-al emelkedett kat. holdanként addig országos termésátlagja 321 kg.-al. A műtrágyázás tehát igazán nagyon hasznos befektetés volt. Ugyanez idő alatt nálunk, — a hol 1885-ben még nem használtunk műtrágyákat, — csak 30 kg.-al emelkedett kat. holdanként buzatermés átlagunk, s ma is csak 6.30 métermázsza kat. holdanként, s mi eléggé elszomorító dolog.

A. F. M. K. E. antali jutalomlapja. A mint azt a F. M. K. E. évkönyve 1912. július 20-iki zárlattal megállapította, 2051.34 kor. volt. Időközben a közgyűlés az alapnak „Dr. Gyürky Géza tanítói jutalomlap” új nevet adott s a kimutatott összeg a következő adományokkal szaporodott:

Folgens Kornélné gyűjtése, (Igló) 41 K. Dr. Lorher Adolf gyűjtése (Igló) 18 K. Glatz Anna állami óvónő gyűjtése (Merény) 11 40 f. Nagyrépyén és vidéke hitelszövetkezet, F. M. K. E. óvoda (Turdossin.) Báró Haupt-Stummer, Lipótné (Tökésújfalú, Nyitra m.) Gróf Vigyázó Ferencz (Bpest) 10 K. Jóny Frigyesné gyűjtése, (Svedlér) 6 f. Ambrózy A. tanító (Nagyszatók, Szepes m.) Szepesi Székes Káptalan, (Szepeshely) 5 K. Schweitzer József nagyprépost, (kalocsa) Markhol Mária áll. tanítónő (Csente, Nyitra m.) Vissnyovszky László prelatus, püspöki helynök Bbánya Dr. Molnár Mór ügyvéd (Bpest) Lévai városi és járási választmány Dr. Kostyál Miklós orsz. képviselő (Bpest) Constantin Pál szolgahíró (Nagytopolcsán) Zólyom polgári Kuglizó Társaság Ság község közönsége Dócs Décskelecsény Takács Mihály (Pomáz) 4 K. Győry Kálmán körjegyző (Negyed, Nyitra m.) 2 80 f. Wittenberger Kornél (Tornóc, Nyitra m.) Dr. Lénárt Dézso kir. körjegyző h. (Bpest) Szittay Béla (Ólura) Dr. Cseryánszky Aladár kir. főügyész helyettes Pozsony Láng Erzsébet (Szenicze) Hrabéczy Kálmán (Sátoralfajhely) Göllner Károly körjegyző (Feketehalag, Zólyom m.) Dr. Szász Ágoston (Szepesszombai) 2 K. Mihályfi Mi-

hály (Lutilla) Pfeiffer Antal ny. kegyesrendi tanár (Trencsén) Revaló Pál jegyző (Kiskőrös) Steltenreich Gyula (Besztercebánya) Id. Diera Ignác esperes-püspök (Felsőszernye) 1 K. Összesen 198.26 K. mely összeget hozzáadva a fentkimutatott összeghez, az alap gyűmölcsöző összege 2259.60 korona. A F. M. K. E. elnöksége.

Iparos tanonczo. at keresnek! A F. M. K. E. elnöksége újabban számos levelet kapott az Alföldről, a melyben magyar iparosok, kereskedők, gyárosok és magányosok tanonczoikat kérik. Különösen sűrűn keresnek szabó, cipész, csizmadja, kéményszerő, lakatos, pék, molnár, asztalos, kovács, csemént, kályhásiparos tanonczoikat, valamint házi és gazdasági munkára alkalmas cselédek és inasokat. Fölkéri ennél fogva a tisztelendő papságot, a tanítókat és a jegyzőket, hogy ha tudnak elemi iskolát végzett tanulókat, a kik valamely iparágban tanonczoikul szegődnének, sziveskedjenek azokat a F. M. K. E. elnökségének (Nyitra) meőlőb bejelenteni, mely azután gondoskodik róla, hogy a tanonczoik, négy évi tanoncziidőre való szegődés mellett, teljes ellátással elhelyezést nyerjenek. A F. M. K. E. elnöksége szigorúan felügyel arra, hogy az ilyen szegődötött tanonczoik megfelelő vallás-erkölcsi nevelésben részesüljenek s őket az országos Gyermekvédő Liga útján állandóan ellenőrizteti.

678—1912. végreh. sz.

Árverési hirdetésny.

Alulírott bírósági végrehajtó, az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járásbíróságnak 1912. évi Sp. II. 115/2 és 267/3 számú végzése következtében Dr. Oulfreund Emil szécsényi ügyvéd által képviselt Ilencsik József és Popovics János szécsényi javára 78 kor. 60 fill. 97 kor. 10 fill. s jár. erejéig 1912. évi aug. hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felöl foglalt és 1285 kor. becsült költségek ingóságok, u. m. gazdasági eszközök, takarmány, bököny, hulorok nyilvános árverésen eladhatók.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1912. évi V. 165/4 számú végzése folytán 78 kor. 60 fill. 97 kor. 10 fill. költségek, ennek 1912. évi április hó 1 napjától járó 5 százalék kamatai, és eddig összesen 49 kor. 90 f.-ben bírólilag már megállapított költségek és 6 kor. árverés kitűzési díj erejéig megberben leendő megtartására 1912. évi december hó 17-ik napjának délután 2 órája határidővel kitűzik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbit ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le- és felöl foglaltak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1912. évi november hó 27-én.
Nagy, kir. bír. végrehajtó.

karácsonyi képes-lapok nagy választékban kaphatók:
Glattsein Adolf papirkereskedésében

Csillogó karácsonyfadíszek nagy választékban kaphatók:

Glattstein Adolf papirkereskedésében

Szerkesztésért felelős a kiadó.

Szerkesztő-üzenet.

B. H. M. Ugyan hagyjon békét — van több elnök is, — mekegjen csak odahaza.

Kö. Kissé elkésve érkezett, azért — ne vegye rossz néven, — folytatással közöljük.

L. M. Niincs ok haragra, — nagyon sok volt előtte. Köszönet. Legközelebb közöljük.

Sz. M. Miskolc. Nem tudunk róla. Levélben bővebben.

F. S. New-york. A kép megérkezett-e?

A fővárosi összes napi- és heti-lapok kaphatók s előfizetések elfogadtnak

Glattstein Adolf

papirüzletében, Szécsény.

Huszár Mihály

nógrádmegye legnagyobb ruha-festő-, vegyiltisztító- és gőzmosó intézete.

LOSONCZ, Kossut Lajos-utca 10. sz.

Vidéki megbízások pontosan eszközöltetnek.

Gyászesetben ruhák 48 óra alatt festetnek feketére.

Elsőrendű munka, gyors- és pontos kiszolgálás.

SCHLESINGER A. FIA

FINÓM ÜRI-SZABÓSÁGA — ÜRI- ÉS NŐI-DIVATÁRU NAGYKERESKEDÉSE ÉS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA.

SZÉCSÉNY, (Nógrádmegye.)

Dús választéku raktárt tart:

ércz- és fakoporsókból, gyászkoszorúkból és az összes temetkezési cikkekből.

Értesítés!

Van szerencsém t. értesíteni Szécsény és vidéke gazdaközönségét, hogy

Szécsényben, a Tugár-város részen ujonnan épült sajtgyáramban

kisebb-nagyobb mennyiségű tej a legmagasabb napi árakon mindenkor megvételik.

Tisztelettel

Strausz Antal,
sajtgyár-tulajdonos.

Iszapos, száp munkáért

lobbszártszen kitalálva.

ULIP ISTVÁN

elővirág terme

LOSONCZ, Rákóczi-út. Telefon 123.

Megrendelések: elővirágokban Glattstein Adolfnál, Szécsényben 24 órán belül szállítatnak,

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdaja, könyv- és papirkereskedése.

M. kir. dohány- és szivararuda.

RÁKÓCZI-ÚT 565. SZÁM.

SZÉCSÉNY.

RÁKÓCZI-ÚT 565. SZÁM.

Készít minden a könyvnyomdászati szakmába vágó munkákat modern- és szakszerű kivitelben, jutányos árak mellett.

Feltűnő ujdonság! kepeslevelező-lapokból és level-papirokból. Üzleti könyvek- és irodai cikkekből nagyválasztek.